

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/189/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208143
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314208143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., AK so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporkyni H.. Y. D., X.. XX.X.XXXX, X. L., Y. XXX v konaní o zaplatenie 779,79 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 779,79 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 34,96 € a vo výške 9% ročne zo sumy 779,70 € od 14.11.2011 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 46,50 € titulom súdneho poplatku za návrh a vo výške 142,78 € titulom právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 15.8.2014, doručeným súdu dňa 27.8.2014, na čl. 1-2 spisu sa navrhovateľ domáhal voči označenej odporkyni zaplatenia sumy vo výške 779,79 € spolu s úrokom z omeškania vyčísleným za obdobie od 21.9.2010 do 13.11.2011 vo výške 34,96 € a s ročným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 779,79 € od 14.11.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania titulom súdneho poplatku za návrh a titulom trov právneho zastúpenia spolu vo výške 189,28 €. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporkyňa uzatvorili dňa 13.2.2007 zmluvu č. 312984264, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporkyni úver vo výške 1.659,70 € (50.000,- Sk), ktorý mala odporkyňa splácať v mesačných splátkach vo výške 45,87 €, vždy k 20.dňu v mesiaci. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.9.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka navrhovateľa sumu 3.400,82 €, ktorá pozostávala z istiny 3.108,93 € a úroku z omeškania vo výške 291,89 €. V tomto konaní si navrhovateľ uplatňuje splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.1.2012 v počte 17, v celkovej výške 779,79 €. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2011 do 20.1.2012 sa stali splatnými dňa 13.11.2011, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ si uplatňuje aj úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne, počnúc dňom nasledujúcim po jej splatnosti, a to až do 12.11.2011, čo predstavuje spolu 34,96 € a následne zo všetkých ostatných splátok od 14.11.2011 do zaplatenia.

Návrh spolu s prílohami bol odporkyni riadne doručený dňa 1.3.2016. Odporkyňa sa písomne k návrhu nevyjadrila. Nárok navrhovateľa nerozporovala ani čo do jeho základu, ani čo do výšky. V konaní zo stala nečinná.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o tzv. drobný spor v zmysle § 200ea OSP, súd v súlade s § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP vo veci nenariaďoval ústne pojednávanie, ale oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu dňa 8.4.2016.

Súd vykonal v uvedenej veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, najmä; Zmluvou o splátkovom úvere č. 0312984264 čl. 3 spisu, Všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 4-18 spisu, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 19 spisu, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru čl. 20 spisu, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1285/2011/CE na čl. 21 spisu, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok čl. 29 spisu, pokusom o zmier čl. 30 spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový stav.

Dňa 13.2.2007 uzatvorili právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa Zmluvu o splátkovom úvere č. 0312984264, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa poskytla jednorázovo odporkyňi úver vo výške 1.659,70 € (50.000,- Sk) s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 19,40% ročne s poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 € (60,- Sk mesačne). Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, platiť úroky a poplatok za správu, a to v 59 mesačných splátkach po 45,87 € (1.382,- Sk), pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.3.2007 a konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 20.1.2012. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 24,19%. Dňa 28.9.2011 postúpila Slovenská sporiteľňa a. s. zmluvou pohľadávku spolu s jej príslušenstvom na navrhovateľa. Následne podaním zo dňa 28.9.2011 oznámila postúpenie pohľadávky odporkyňi. Odporkyňa doposiaľ pohľadávku nezaplatila.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 8aaods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Podľa § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ((ďalej len OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10b Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak došlo k omeškaniu pred 1. júlom 2010, výška sankcie za omeškanie spotrebiteľa sa riadi podľa predpisov účinných do 30. júna 2010.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že na základe platne uzatvorenej Zmluvy o splátkovom úvere vznikol medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou spotrebiteľský vzťah, nakoľko súd uvedenú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej právny predchodca navrhovateľa vystupoval ako dodávateľ, teda ako osoba, ktorá konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a odporkyňa vystupovala ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe tejto zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 1.659,70 €, ktorý sa zaviazala odporkyňa splácať v 59 mesačných splátkach po 45,87 €. Splatnosť prvej splátky nastala dňa 20.3.2007, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.1.2012. Odporkyňa sa dostala do omeškania so splátkou úveru splatnou od 20.9.2010, je v omeškaní s úhradou splátok spolu v počte 17, ktoré predstavujú sumu 779,79 €. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa úver riadne a včas nesplácala, zo strany veriteľa došlo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, a to ku dňu 13.11.2011. Keďže bola zmluva o úvere uzavretá dňa 13.2.2007 a k omeškaniu odporkyne s plnením jednotlivých splátok úveru došlo v období rokov 2010 a 2011 (teda dňom nasledujúcim po ich splatnosti) súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonávacieho predpisu Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase začiatku omeškania s plnením jednotlivých súm, teda účinného od 1.1.2009 do 31.1.2013 (v zmysle prechodného ustanovenia § 10b a § 10c citovaného Nariadenia vlády). Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok úveru, pretože nesplnila svoj záväzok riadne a včas, a to najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti príslušnej čiastky. Uplatnený úrok z omeškania zo strany navrhovateľa súd považuje za súladný s vyššie citovanou právnou úpravou § 517 Obč. zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala k prvému dňu omeškania s plnením jednotlivých splátok úveru od 1% do 1,5%, preto súd aj uplatnenému nároku navrhovateľa v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech. Úspešnému navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania spolu vo výške 189,28 €. Tieto trovy predstavujú trovy z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 46,50 € (záznam o zložení na čl. 40 spisu) a trovy z titulu právneho zastúpenia navrhovateľa, a to za 2 úkony právnej služby (za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanie návrhu na začatie konania) pri sadzbe 61,74 € za 1 úkon, spolu s režijným paušálom k 2 úkonom právnej služby po 9,65 € a 20% DPH s poukazom na § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. K náhrade trov konania v uvedenej výške zaviazal preto neúspešnú odporkyňu.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. BSO Združenie na ochranu spotrebiteľa (čl. 35) a Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (čl. 39) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 41 a 43). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z. výslovne v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnú úpravu opomenúť/nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o nepripustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinné od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súdom má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.